

[Industri- og samordningsministeren]

gen er 400 personer pr. ufinansieret moms-point, jf. tabel 2.

Tabel 2. Modelberegnedede beskæftigelses- og budgetvirkninger pr. ufinansieret moms-point for privat serviceforbrug.

	År 1
Beskæftigelse, personer	400
Offentlig saldo, mio. 1994-kr.	-370
Heraf besparelser på a-dagpenge, mio. 1994-kr.	30

Anm.: Der er ikke medregnet virkningerne fra de nævnte særlige forhold, som eventuelt ikke er indeholdt i modelberegningen.

Forringelsen af de offentlige finanser (og betalingsbalancen) vil være permanent. Opgjort pr. moms-point forringes den offentlige saldo i modelberegningen med 370 mio. kr. i det første år. Opgjort i forhold til BNP beløber forringelsen sig til 0,8 pct. af BNP efter 1 år og til 2,2 pct. af BNP efter 15 år.

I et ydertilfælde ville følgende ændringer i forudsætningerne øge den mellemfristede beskæftigelse i toppunktet til 75.000 personer: Momssatsen på privat serviceforbrug nedsættes til 0, momsfrigagelsen udstrækkes til reparation og vedligeholdelse af boliger, prisfølsomheden i det private forbrug ansættes til 2 pct., og der regnes med en konverteringseffekt på 20 pct. fra sort til hvid service (jf. fodnote 4). Provenutabet vil i givet fald forøges til 18 mia. kr., dvs. med 6 mia. kr.

Omvendt kan en mindre priselasticitet, antagelser om rentestigninger på 1-2 pct. som følge af en tillidskrise i lyset af den antagne store finanspolitiske lempelse samt eventuelt forekomsten af andre af de nævnte forhold, der trækker i negativ retning, ophæve den mellemfristede beskæftigelseeffekt eller ligefrem føre til et samlet fald i beskæftigelsen.

5. Effekt på den strukturelle ledighed

På lang sigt kan beskæftigelsen ikke forventes påvirket positivt, medmindre der sker et tilsvarende fald i den strukturelle ledighed. Der kan forventes en sådan effekt, hvis der sker ændringer i beskæftigelsens sammensætning

til fordel for flere lavtlønnede, som oftest er kort uddannede. En større andel af lavtlønnede blandt de merbeskæftigede vil reducere det øgede lønpres, som en stigende beskæftigelse vil udløse.

Ud fra beskæftigelsens sammensætning på faggrupper er der imidlertid ikke væsentlige afvigelser mellem typen af arbejdskraft i service- og vareproduktionen, jf. bilagstabel A.4. Ufaglærte udgør 26 pct. af beskæftigelsesfremgangen som følge af en generel forøgelse af det gennemsnitlige serviceforbrug, mens ufaglærte udgør 20 pct. af beskæftigelsesfremgangen ved en forøgelse af vareforbruget. Merbeskæftigelsen blandt funktionærer, hvoraf mange er relativt kortuddannede, er tilsvarende lidt større i serviceforbruget i forhold til vareforbruget. Disse tal indikerer, at der kan være en positiv effekt på den strukturelle ledighed. Effekten er dog ikke særlig stor vurderet på grundlag af fordelingen på faggrupper alene.

Løndannelsen afhænger dog ikke kun af sammensætningen af typer af arbejdskraft, idet der kan være sektorforskelle mellem faggruppernes betydning for løndannelsen. I positiv retning for løndannelsen trækker, at ufaglærte i industrien uden tvivl har større betydning for løndannelsen end ufaglærte i en række af servicefagene. I negativ retning trækker, at faglærte inden for autoreparation og reparation af forbrugsgoder i øvrigt sandsynligvis har stor betydning for løndannelsen. Hertil kommer, at ledigheden i visse serviceerhverv som f.eks. forlystelsesbranchen og hotel- og restaurationsbranchen er præget af sæsonudsving i beskæftigelsen. Hvis beskæftigelsesstigningen er koncentreret i disse brancher, er der risiko for, at strukturledigheden stiger, fordi sæsonledighed helt eller delvis må betragtes som strukturledighed.

Det er alt i alt uklart, om der er en effekt på den strukturelle ledighed af et generelt skift fra vareproduktion til serviceproduktion. I givet fald må effekten være klart mindre end den kort- og mellemfristede effekt på ledigheden som følge af twistet bort fra import og – i tilfælde af underfinansiering – af den finanspolitiske ekspansion.